

— Въ тозъ животъ има пжтища много,
но единъ е за тебе най-правъ:
ще държишъ всѣка работа строго,
и редовно живѣй — да си здравъ!

Затуй днесъ азъ го гледамъ безмълвенъ
и възкрѣсна въ менъ детския страхъ —
че тѣй малко можахъ да изпълня,
туй, що нѣкога му обещавъ.

Затуй още по тегне върху ми
този погледъ на моя баша,
що ме срѣща безъ укорни думи,
що ме сжди съ една доброта...

— Чибя, Мурджо, какво си залаялъ,
хайде махай се скоро оттукъ!
Погали го, дано те познае,
да завие кравая съ койрукъ!